

Dér får vi mere viden om, hvordan man egentlig har indrettet det rundtomkring, hvor mange voksne der er til hvor mange børn, om det i virkeligheden ligner dagplejen, eller om det ser væsentlig anderledes ud.

Jeg synes simpelt hen, at vi mangler et ordentligt grundlag at diskutere det her ud fra, og jeg undrer mig meget over, hvad baggrunden er for, at Socialdemokratiet rejser den her debat lige nu.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt spørge fru Eva Kjer Hansen, der taler meget om det frie valg: Mener fru Eva Kjer Hansen, at forældre, der bor i en kommune, hvor der ikke er børnepasningsgaranti, og som får tilbudt en puljeordning, de kan få passet deres børn i, eller ikke får tilbudt nogen steder at få passet deres børn, har et reelt frit valg?

Derudover vil jeg gerne spørge fru Eva Kjer Hansen: Hvorfor mener fru Eva Kjer Hansen, at der skal være normeringer for kommunal dagpleje, men ikke for puljeordninger?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er dejligt, at vi har fået forstærket det frie valg på børnepasningsområdet med de lovinitiativer, som denne her regering har taget, sådan at vi også har fået valget på tværs af kommunegrænser og valget mellem offentlige og private institutioner.

Det, der er vigtigt for mig, er, at der er en bred vifte af muligheder, så børnefamilierne selv kan tage stilling til, hvad det lige netop er, der passer dem bedst.

Jeg synes, det er helt fint, at vi har en aftale på dagplejeområdet om, at loftet er fem børn pr. voksen. Er der to voksne om dagplejen, er det ti børn. Jeg synes også, det er helt fint, at vi har sådan noget som puljeordninger, hvor vi har sagt: Her skal der være så få regler som overhovedet muligt, det skal være frit og fleksibelt, men selvfølgelig skal der være tilsyn, og der skal være aftale med kommunen, så vi er sikre på, at forholdene er i orden.

Jeg hørte godt nok fru Lotte Bundsgaard være inde på, at hun også var tilhænger af et frit valg for børnefamilierne, men spørgsmålet er, hvor reelt det egentlig er, når det kommer til stykket, når man vil lave de samme begrænsninger på de forskellige pasningsordninger.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, så er jeg ved at forstå den lidt sådan, synes jeg, vidtløftige argumentation, som Venstres ordfører fremførte, hvor jeg syntes, at socialministeren var lidt mere jordbunden, fordi hun trods alt anerkendte, at hvis en kommune gør, som Morsø gjorde, nemlig at nedlægge de offentlige pladser og oprette puljeordninger, så var der ikke noget frit valg for forældre, for de kan simpelt hen ikke vælge.

Men jeg forstår, at fru Eva Kjer Hansen jo er mere fast i troen, om man så må sige, og derfor forstår jeg, at det er fru Eva Kjer Hansens opfattelse, at de her forældre har et frit valg, og ifølge Venstres lille blå bog er det så stor en fordel, at de forældre skulle sætte meget pris på at blive flyttet fra dagplejen over i puljeordninger, selv om det var imod deres vilje. Det er et udtryk for det, Venstre forstår ved det frie valg. Er det rigtigt opfattet?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg ved, ikke, hvor det er, hr. Villy Søvnald har haft sine ører henne, for jeg har overhovedet ikke kommenteret hele det område, jeg har slet ikke tidligere besvaret spørgsmål om det.

Jeg er fuldstændig enig med socialministeren i, at det er uheldigt, hvis en kommune vælger at afskedige på området og fjerne valget mellem forskellige børnepasningsordninger og udelukkende sats på én mulighed, for det giver jo netop ikke det frie valg, som jeg plæderer så meget for, medmindre man vælger nogle andre private ordninger eller går på tværs af kommunegrænsen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Så nærmede vi os jorden igen, og det er jo altid rart i en debat. Altså det, som man har gjort i Morsø Kommune, finder fru Eva Kjer Hansen ikke er i overensstemmelse med det frie valg.

Så vil jeg bare spørge: Når man laver en struktur, hvor en kommune sparer, hvis jeg husker rigtigt, 3-4 mio. kr. ved at lave den manøvre, som både socialministeren og fru Eva Kjer Hansen, forstår jeg nu, finder er en usympatisk manøvre, fordi den indsnævrer valgmuligheden, så vil man alligevel ikke sætte grænser, der forhindrer de kommuner, der tænker så økonomisk, i at lave den kalkule, der gør, at de får en